

סדר הלימוד ליום ט' סיון:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה רס

השם הוא הנפש, כמו שמבאר בהתורה היכל הקדש (בסימן נ"ט). עין שם. בבחינת (בראשית ב): "נפש חיה הוא שמו" עין שם. ויש בבחינה זו מסירת נפש: כי יש עשרה הרוגי מלכות שמסרו נפשם על קדוש ה' בשביל יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה פידוע, שעקר היחוד על-ידי מסירת נפש, והם ראו באותן הדורות, שאי אפשר לתקן ולעשות יחודים למעלה כי אם על ידי נשמותיהם, על כן מסרו נפשם על קדוש השם, כי כשהנפשות עולות למעלה על-ידי מסירת נפש, אזי הם חוזרים להשכינה, כי משם יצאו, כי ישראל הם חלק אלוה ממעל ממש, שהם חלקי השכינה ממש, בבחינת "העמפים מני בטן" (ישעיה מ"ו). וכשהם חוזרים להשכינה אזי השכינה מתפארת חזי במה ברא קאתינא לגבך (זהר ויקרא י"ג). ואזי מתעורר השתוקקות עליון ונעשה יחוד פידוע, ולפעמים בא לצרף זה הריגה, חם ושלום, שנהרגין, חם ושלום, במה ובמה נפשות מישראל, כדי שיהיה יחוד על-ידי נפשותיהם העולות למעלה, כי לפעמים צריכין אל היחוד הרבה נפשות מאד, חם ושלום, על כן בא הריגה, חם ושלום:

וכן על-ידי אבדת השם, הינו המפרסם, דהינו שיש אחד שהוא מפרסם ואינו מפרסם, דהינו שהוא מפרסם בפי כל והכל מדברים ממנו, ואף-על-פי-כן אינו מפרסם, כי אינו חשוב כלל,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסכ"ב - צמח מנהרש"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וַיֵּשׁ אֶחָד שְׂאִינוּ חָפִץ בְּזֶה, רַק שְׂאִיד אֶת הַמְּפָרָס, דְּהֵינּוּ אֲבִדַת
הַשֵּׁם שֶׁהִיא הַנְּפֶשׁ, דְּהֵינּוּ אֶף-עַל-פִּי שְׂאִין רְצוֹנוּ שְׁלֹא יִהְיֶה
מְפָרָס, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲבִד אֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאָדָם אֲוִבֵד דְּבָר שְׁלֹא
בְּרְצוֹנוֹ, דְּהֵינּוּ שְׂאִיד אֶת הַשֵּׁם, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְפָרָס שִׂישׁ לוֹ
שֵׁם בְּעוֹלָם, אֲבָל יֵשׁ אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה זֹאת בְּרְצוֹנוֹ וּבְדַעְתּוֹ, שֶׁמוֹסֵר
אֶת נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ הַמְּפָרָס שְׁלוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת שֵׁם
כַּנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת נְפֶשׁ כַּנ"ל, וּמַחֲמַת זֶה אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא
מְפָרָס, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינוּ מְפָרָס כָּלֵל כִּי אֲדַרְבָּא הוּא לְהַפְדָּי, כִּי
הַכֹּל דּוֹבְרִים עָלָיו, וּבּוֹדִים עָלָיו כְּזָבִים שְׁלֹא עָלָה עַל דַּעְתּוֹ, וַיֵּשׁ
לוֹ שְׂפִיכוֹת דְּמִים מִמֶּשׁ מְזִה וְעוֹשֶׂה זֶה בְּכּוֹנֵה, כִּי הוּא בְּחִינַת
מְסִירַת נְפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנְּפֶשׁ כַּנ"ל, וְגַם יֵשׁ לוֹ שְׂפִיכוֹת
דְּמִים מְזִה כַּנ"ל, וְהוּא מְצִיל אֶת יִשְׂרָאֵל בְּזֶה מִמָּה שֶׁהִיא רְאוּי
לְבוֹא עֲלֵיהֶם, חַס וְשָׁלוֹם, בְּשִׁבִיל הַיְחוּד כַּנ"ל, וְעַל-יְדֵי מְסִירַת
שְׁמוֹ שֶׁהוּא נַפְשׁוֹ כַּנ"ל, הוּא מְצִיל אוֹתָם כַּנ"ל.

וַיִּזְדַּרְזַר

כְּשֶׁנּוֹפֵל אָדָם מִמְדִּירְגָתוֹ יֵדַע שֶׁמִּן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי
הַתְּרַחֲקוֹת תְּחִלַּת הַתְּקַרְבוֹת, עַל-כֵּן נָפֵל
שִׂיתְעוֹרֵר יוֹתֵר לְהַתְּקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעֲצָתוֹ שִׂיתְחִיל מִחֲדָשׁ
לְכַנֵּם בְּעִבּוּדַת ה'. כְּאֵלוֹ לֹא הַתְּחִיל עֲדִין כָּלֵל מִעוֹלָם. וְזֶה כָּלֵל
גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת ה' שֶׁצָּרִיכִין מִמֶּשׁ בְּכָל יוֹם לְהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ: (וְעֵין
עֲנִין זֶה עוֹד בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּסִפְרֵי רַבְנֵנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה. כַּמָּה
צָרִיךְ הָאָדָם לְהַתְּחִיךְ בְּעִבּוּדַת ה'. וְלִבְלִי לִפְלֵ מִשׁוֹם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, רַק לְהַתְּחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, עֵין הֵיטֵב בְּעֲנִין זֶה,
וַיַּעֲרֹב לָךְ לְעַד):

זקן נתן וכלא יעבור

התורה רטב

דע, שעל-ידי התחדשות התורה נעשה נהרות, כי בשמתחיל לחידוש בתורה, אזי מתחיל לנבע מעין בבחינת (יואל ד): "ומעין מבית ה' יצא", שהוא השכל, כמו שכתוב (משלי כ"ד): "בחכמה יבנה בית". וזה המעין בתחלה הוא צר וקטן, ואחר-כך מתרחב ומתפשט יותר ויותר, עד שנעשה ממנו נהרות, והכל באים לשתות מאלו הנהרות.

על כן מי שרוצה לחידוש חדושין דאורייתא שיש בהן ממש, הוא צריך לבנות מקדם, כי כשנעשיין נהרות הנ"ל והכל באים לשתות מהם, אזי יבואו גם-כן קלפות וסגרא אחרא, חם ושלום, לשתות גם-כן משם, על-כך צריך לבנות מקדם, ואזי עושה על-ידי הבכי נהרות, בבחינת (איוב כ"ח, עין רש"י שם): "מבכי נהרות חבש"; שעל-ידי הבכי מתקן נהרות, ומשם שותין די ספוקם כל הקלפות וסגרא אחרא. ואחר-כך בשעושה נהרות מחדושין דאורייתא שמחדש אחר-כך, אזי יכול להמשיכם רק למקומות שצריך, שלא ישתו ממנו זרים. ועל-כך חבור ההלכות והחדושין נקרא **מסכת**. זה בבחינת (תהלים ק"ב): "ושקוי בבכי מסכתי" שצריך למסך המשקה בבכי, כי צריך לבנות מקדם כנ"ל.

וזה בבחינת (תהלים קל"ז): "על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו", זה בבחינת תלמוד בבלי שנעשה אצל הישיבות, שמהם נעשיין נהרות כנ"ל. וזהו גם בכינו. כי צריך לבנות מקדם, בבחינת: "ושקוי בבכי מסכתי" כנ"ל.

תּוֹרַת הַסֵּג

דַּע שְׁחֲלֵי הַקִּדְחָת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בָּא עַל־יְדֵי מַה שְּׂאָדָם אוֹכֵל
 אֲכִילָה יִתְרָה, כִּי כְּשֶׂאוֹכֵל יוֹתֵר מִמָּה שְּׂצָרִיךְ הוּא בְּחִינַת
 מֵאֲכֵל בְּהֶמָּה, כִּי גִדְר הָאָדָם לְאֹכֵל רַק כְּפִי מַה שְּׂצָרִיךְ, וְכִשְּׂאוֹכֵל
 יוֹתֵר הוּא מַעֲשֵׂה בְּהֶמָּה, שְּׂאוֹכֵלֶת וְלוֹעֶסֶת כָּל הַיּוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 בָּא קִדְחָת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְכֵן כְּשֶׁנִּזְדַּמֵּן לְהָאָדָם בְּתוֹךְ מֵאֲכָלוֹ
 נִיצוּצוֹת שְׂלֵא נִתְבָּרְרוּ עַדִּין מִמֵּאֲכֵל בְּהֶמָּה לְמֵאֲכֵל אָדָם, עַל־יְדֵי־
 זֶה בָּא גַם בֶּן חֲלֵי הַנַּ"ל. (אִם לֹא מִי שֶׁהוּא אָדָם גָּדוֹל מְאֹד שֶׁיִּכּוֹל
 לְדַלֵּג מִמִּדְרָגָה שְׂלֵמָה וְלַהֲעֵלוֹת הַמֵּאֲכֵל לְמַעְלַת מְדַבֵּר): כִּי
 כְּשֶׂאוֹכֵל מֵאֲכֵל בְּהֶמָּה כַּנַּ"ל, נִמְצָא שִׁיּוּצָא מִגִּדְר אָדָם לְגִדְר
 בְּהֶמָּה, וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ס"ו): "הִרְכַּבְתָּ אֲנוּשׁ לְרֵאשִׁינוּ". הֵינּוּ
 שְׂגִדְר אֲנוּשֵׁי לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא לְמַטָּה מִגִּדְר אָדָם, כִּי יֵרֵד
 לְגִדְר בְּהֶמָּה כַּנַּ"ל, **אֲזִי בָּאנוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם** זֶה בְּחִינַת חֲלֵי
 הַקִּדְחָת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שֶׁהוּא אֵשׁ וּמַיִם חֲמִימוֹת וּקְרִירוֹת.

וְזֶה שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָּה (בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתַן פֶּרֶק א וּבִתְנָא
 דְּבֵי אֵלֵיהּ רַבָּא פֶּרֶק ל"א שָׁם אֵיתָא לְשׁוֹן זֶה): 'בְּשַׁעָה שְׂאָמַר הַקָּדוֹשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן וְאֲכִלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה נִזְדַּעְזְעוּ
 אֵיבָרָיו. אָמַר: אֲנִי וְחַמּוֹר נֹאכֵל בְּאֵבוּם אֶחָד', 'נִזְדַּעְזְעוּ אֵיבָרָיו',
 זֶה בְּחִינַת חֲלֵי הַקִּדְחָת, שְׂבָא עַל־יְדֵי אֲכִילַת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה עַל־יְדֵי
 מֵאֲכֵל בְּהֶמָּה כַּנַּ"ל. וְזֶה שְׂאָמְרוּ 'כִּיּוֹן שְׂשִׁמְעַ בְּזַעַת אַפְּךָ תֹּאכֵל
 לֶחֶם נְתִישְׁבָה דְּעֵתוֹ', כִּי חֲלֵי הַקִּדְחָת זֶה בְּחִינַת פְּגָם הַדַּעַת, כִּי
 עֵקֶר הַדַּעַת הוּא עַל יְדֵי חֲבוּר אֵשׁ וּמַיִם, וְזֶה כִּיּוֹן שְׂשִׁמְעַ בְּזַעַת
 אַפְּךָ וְכוּ'. כִּי רְפוּאֵת הַחֲלֵי הַנַּ"ל הוּא עַל־יְדֵי זַעַה, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 נְתִישְׁבָה דְּעֵתוֹ, הוּא בְּחִינַת מַה שְּׁנִתְרַפָּא מִחֲלֵי הַנַּ"ל, שֶׁהוּא

שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת כִּנּוּ"ל:

סדר קצור לקווי מוֹתְרֵי"ן הַיּוֹמִי:

רס

א עַקֵּר יַחֲוֹד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ הוּא עַל-יְדֵי הַקְּדוֹשִׁים שְׁמָרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּיָדוּעַ מֵעַנְיָן עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, וְהַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ שְׂכֵת-טוֹב: "נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׂמוֹ" (בְּרֵאשִׁית ב' יט), וְעַל כֵּן יֵשׁ צְדִיקִים שְׂמוֹסְרִים שְׂמָם וּפְרָסוּמָם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, הֵינּוּ שְׂעוֹשִׂים בְּכֹונָה בְּכִידֵי לְאֵבֶד שְׂמוֹ וּפְרָסוּמוֹ, כִּי הַכֹּל דוֹבְרִים עָלָיו וּבוֹדִים עָלָיו כְּזָבִים וַיֵּשׁ לוֹ שְׂפִיכוֹת דְּמַיִם מְזִיחַ, וְזֶה בְּחִינַת מְסִירַת נֶפֶשׁ מִמָּשׁ כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ כִּנּוּ"ל, וְגַם יֵשׁ לוֹ שְׂפִיכוֹת דְּמַיִם מְזִיחַ כִּנּוּ"ל, וּבְזֶה מְצִילִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִמַּחַ שְׂהִיָּה רָאוּי לָבוֹא עָלֵיהֶם חֵם וְשָׁלוֹם בְּשִׁבִיל הַיַּחֲוֹד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ:

תורה רסא

א כְּשֶׁנֹּפֵל אָדָם מִמְדִּירְגָתוֹ יֵדַע שֶׁמֶן הַשָּׁמַיִם הוּא, כִּי הַתְּרַחֲקוֹת הוּא תַּכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, עַל כֵּן נֶפֶל כְּדֵי שְׂשִׁית־עוֹרֵר יוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב לַהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעֲצָתוֹ שְׂשִׁית־חֵיל מִחֲדָשׁ לְהַכְנִים בְּעַבְדוּת ה' כְּאֵלוֹ לֹא הַתְּחִיל עֲדִין כָּלֵל מֵעוֹלָם, וְזֶה כָּלֵל גָּדוֹל בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם שְׂצָרִיכִין מִמָּשׁ בְּכָל יוֹם לְהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ:

תורה רסב

א מִי שֶׁזֹּכֵה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים דְּאוּרֵיתָא שְׂיֵשׁ בָּהֶם מִמָּשׁ, הוּא צָרִיךְ לְבָכוֹת מִקָּדָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל שְׂלֵא יִינְקוּ הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת מֵאֵלוֹ הַחֲדוּשִׁים:

תורה רסג

א כְּשֶׁאָדָם אוֹכֵל אֶכִּילָה יִתְרָה הוּא כְּמוֹ בְּהֵמָה, כִּי גִידֵר הָאָדָם הוּא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תספ"ו ◀ צמח מנהרצ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ק צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

לֶאֱכֹל רַק כְּפִי מִמָּה שֶׁצָּרִיד, וּכְשֶׁאוֹכֵל יוֹתֵר הוּא מַעֲשֶׂה בְּהִמָּה
מִמֶּשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה שֶׁאוֹכֵל אֲכִילָה יִתְרָה בָּא חָלִי הַקְּדִיחַת רַחֲמָנָא
לְצִלָּן, וְכֵן עַל־יְדֵי שְׂמֻדָּמֵן לְהָאָדָם בְּתוֹךְ מֵאֲכָלוּ מֵאֲכָל שְׁלֹא
נִתְבָּרַר עֲדִין לְמֵאֲכָל אָדָם בָּא גַם כֵּן חָלִי הַקְּדִיחַת רַחֲמָנָא לְצִלָּן:
ב זַעֲה הוּא רְפוּאָה לְחָלִי הַקְּדִיחַת רַחֲמָנָא לְצִלָּן:

סֵדֶר יְמֵי מְנוּחָרָצ"ת הַיּוֹמִי:

נ בְּיוֹם רְבִיעֵי הַנ"ל שֶׁהוּא ה' אֵייר בָּא לְאוּמִין וְנִתְאַכְסֵן בְּבֵית רַבִּי
נַחֲמָן נָתַן שְׁנַפְטָר בַּשָּׁנָה הָעֶבְרָה סְמוּךְ לְשָׁבוּעוֹת וְכָל מִה שֶׁעָבַר
בְּאוּמִין אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר וּמַעֲט מְבֹאָר אֶצְלָנוּ בְּסִפּוּרֵי הַשִּׁיחוֹת שְׁלוֹ
(חיי מוהר"ן קפ"ה) וְעָמַד שָׁם בְּבֵית הַנ"ל עַד אַחַר שָׁבוּעוֹת:

בְּשָׁבוּעוֹת נִתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בְּדַרְכֵנוּ תָמִיד אַךְ לֹא
רָצָה לִזְמַר תּוֹרָה וְאֲנִי הִפְצַרְתִּי אוֹתוֹ קִצַּת בְּשִׁבְתָּ שֶׁהוּא יוֹם שְׁנֵי
דְּשָׁבוּעוֹת שִׁיאֲמַר תּוֹרָה, אַךְ הִשִּׁיב שְׁבוּדָאֵי לֹא יֵאמַר תּוֹרָה
בְּשׁוּם אִפֶּן בְּמוֹצָאֵי שִׁבְתָּ אֲמַר דְּבָרֵי צַחוֹת אֵין אַתֶּם חוֹטְאִים כָּל
כֶּךָ בְּמִבְאָר בְּסִפּוּרֵי הַשִּׁיחוֹת (חיי מוהר"ן ר"ב) בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אֶסְרוּ־חַג
דְּשָׁבוּעוֹת נִכְנַם לְבֵית רַבִּי יוֹסֵף שְׁמוּאֵל שֶׁשָּׁכַר לוֹ הַדִּירָה אֶצְלוֹ,
וְאֲנִי שָׁכַרְתִּי הַדִּירָה אֶצְלוֹ וְעַד אוֹתוֹ הַיּוֹם הָיִיתִי אֶצְלוֹ בְּאוּמִין
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֶסְרוּ־חַג הַנְּזָכָר לְעִיל נְסַעְתִּי לְבֵיתִי, וְלֹא נִתְעַכְבַּתִּי
הַרְבֵּה וְחֲזַרְתִּי וּבָאתִי לְאוּמִין כִּי רַבִּי נִפְתָּלִי שָׁלַח אֵלָי אֲגָרַת
בְּפִקְדוֹתוֹ שֶׁאָבוּא לְשָׁם וּבָאתִי בְּסְמוּךְ לְשָׁם וְנִתְעַכְבַּתִּי עַד אַחַר
שִׁבְתָּ נִחְמוּ וְקָדַם שִׁבְתָּ נִחְמוּ יָצָא מִבֵּית רַבִּי יוֹסֵף־שְׁמוּאֵל הַנ"ל
וְנִכְנַם לְבֵית אַחַר (הֵינּוּ לְבֵית הַלּוֹקֵטְשֶׁר) שֶׁשָּׁם נִסְתַּלַּק בְּשָׁלוֹם וּבְכָל
זֶה יֵשׁ הַרְבֵּה מַעֲשִׂיּוֹת לְסַפֵּר אַךְ בְּכֹתֵב אֵי אֶפְשָׁר לְצִיר כָּל מִה
שֶׁמִּתְנוֹצֵץ בְּדַעְתִּי נִפְלְאוֹת הַשֵּׁם בְּכָל עֲנִין וְעֲנִין וּבִתְחִלָּה בְּעֵת
שֶׁיֵּשֵׁב עֲדִין בְּבֵית רַבִּי נַחֲמָן־נָתַן בָּא אִישׁ מִבֵּית הַלּוֹקֵטְשֶׁר וּבִקֵּשׁ

אֹתוֹ הִרְבֵּה שְׂיַכְנַם לְשֵׁם לְדוֹר וְלֹא אֶסְתַּיַע מִלָּתֵא לְכַנֵּם תִּכְרַף לְשֵׁם
 וְאִזְ אָמַר שָׁנָם זֶה יִהְיֶה מַעֲשֵׂה שְׂיַסְפְּרוּ אַחַר כֵּךְ אִיךְ שְׂיִשָּׁב בְּבֵית
 הַנַּ"ל וּבֹא פְתָאם אִישׁ שְׁלֵא הִכִּיר אֹתוֹ כִּלְל וְכוּ' וּבִקְשׁ אֹתוֹ
 שְׂיַכְנַם לְבֵיתוֹ וְכוּ':

נֵא בְּשִׁבְתַּי נִחְמוּ נִתְקַבְּצוּ אֶצְלוֹ כַּמָּה אֲזַרְחִים עַל שִׁבְתַּי הַנַּ"ל,
 וְנִכְנַם מִחֲדָרוֹ לְהַבִּיתַי שְׂאֶכְלוּ שָׁם וְקִדְשׁ עַל הַיַּיִן בְּחִלְיִשׁוֹת כַּח כִּי
 כִּבֵּר הָיָה חָלוֹשׁ מְאֹד כִּי הָיָה סָמוּךְ לְהַסְתַּלְקוֹתָיו וַיֵּשֶׁב עַל הַשְּׁלֶחָן
 אַחַר שְׂקִידַשׁ קָדָם שְׁנַטְלַי יָדָיו לְסַעֲדָה וְהַתְּחִיל לְדַבֵּר עִם הָעוֹלָם,
 עָנָה וְאָמַר עַל מָה בָּאוּ הָעוֹלָם לְכֹאֵן הֲלֹא עָתָה אֵינִי יוֹדֵעַ כִּלְל
 כְּשֶׁאֲנִי אֹמֵר תּוֹרָה בְּוִדָּאֵי כְּוִדָּאֵי לָבוֹא אֲבָל עָתָה בְּאַמְתַּי אֵינִי
 יוֹדֵעַ כִּלְל כִּי אֲנִי עֲכָשׁוּ אִישׁ פְּשׁוּט לְגַמְרֵי שְׂקוֹרִין פְּרָאֶסְטֵאק,
 וְאֵינִי יוֹדֵעַ כִּלְל וְעַל מָה וְלָמָּה בָּאוּ הָעוֹלָם, וְהֶאֱרִיךְ קֶצֶת בְּשִׁיחָה
 זֹאת שֶׁהוּא עָתָה פְּרָאֶסְטֵאק גָּמוֹר וְאֵינִי יוֹדֵעַ כִּלְל בְּאַמְתַּי וְאָמַר
 שֶׁהוּא מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עָתָה רַק בְּהַדְרָךְ שֶׁהֲלִךְ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהֶאֱרִיךְ בְּשִׁיחָה זֹאת קֶצֶת גַּם כֵּן עַד שֶׁמִּתּוֹךְ הַשִּׁיחָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת
 שְׂסַפֵּר שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ כִּלְל וְשֶׁהוּא פְּרָאֶסְטֵאק גָּמוֹר וְשֶׁהוּא מְחִיָּה אֶת
 עֲצָמוֹ רַק בְּהַנְסִיעָה שְׁנַסְעֵי לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל:

מִתּוֹךְ דְּבָרִים אֵלֵינוּ נִכְנַם בְּדְבָרִים עַד שֶׁגָּלָה לָנוּ תּוֹרָה נִפְלְאָה אִיךְ
 דִּיקָא עַל יְדֵי הַדְרָךְ שֶׁל נְסִיעַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ
 הַצְּדִיק בְּעֵת פְּשִׁיטוֹתוֹ וְכוּ' כַּנְדָּפָם כִּבֵּר (לְקוּיֵי תַנְיָנָא ע"ח) אִךְ אִי
 אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּכַתָּב כִּלְל הָעֲנִין אִיךְ נִתְגַּלָּה וְנִמְשָׁכָה הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 יֵשׁ מֵאִין בְּאַמְתַּי כִּי מִתְחַלָּה לֹא הָיָה יוֹדֵעַ כִּלְל בְּאַמְתַּי כִּי בְּכָל עֵת
 שְׂאֹמֵר שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ לֹא הָיָה יוֹדֵעַ כִּלְל בְּאַמְתַּי, כִּי אֲשֶׁר פַּעַם אֶחָד
 נִשְׁבַּע עַל זֶה בְּשִׁבְתַּי קִדְשׁ (וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן דָּא שְׂוֹעֵר אִיךְ בֵּי שִׁבְתַּי) עַל
 עֲנִין זֶה שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ כִּלְל וּבְאַמְתַּי אָמַר עַל עֲצָמוֹ שֶׁהֵאֵינִי יוֹדֵעַ שְׁלוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תספח - אומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצד מצד רבנו יהיה תיקון לכל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הוא חדוש נפלא וכו' ועתה ספר הרבה איך שאינו יודע עתה כלל, ובתוך זה נכנס לשיחה נפלאה עד שעל ידי זה בעצמו גלה תורה נפלאה על-זה בעצמו שמהיה את עצמו בעת פשיטותו בהדרך שנסע לארץ ישראל:

ואחר כך בא לשמחה גדולה, וצוה לנגן הרבה וזמרנו לפניו אזמר בשבחין והכל קדם נטילת ידיים לסעודה מה שבכל עת שהיה מזמר הזמר הנ"ל היה תמיד אחר נטילת ידיים אחר ברכת המוציא כי בין קדוש לנטילת ידיים לא שמענו מעולם שום שיחה או תורה מןנו ועכשו שח כל השיחה והתורה הנ"ל וגם צוה לנגן אזמר בשבחין הכל קדם נטילת ידיים ואחר כך נטל ידיו וישב על השלחן בשמחה גדולה וצוה לנגן הרבה ואמר דברים נפלאים על השלחן ואמר מה יש לנו להתבייש (וואם האבן מיר זיך צו שעמען) בשבילנו נברא העולם (ואמר אז הדברי צחות מי שאינו יכול פא זי איני יכול פאזיע וכו') וגם בהתורה הנ"ל נכלל מה שנכנס לבית הלוקטשר בסמוך ששם אמר התורה הזאת והזכיר בו מענין ארץ ישראל שאם יאמרו העובדי כוכבים לסטים אתם שכבשתם וכו' וגם עכשו נמצא שישראל באים לפעמים במקומות שהיו רחוקים מאד מאד מקדשת ישראל וכו' כי זה הבעל הבית של הבית שעמד בו אז, היה רשע מפרסם וישב אז בפטרבורג, אך בני-ביתו הכניסו אותו לשם ובכל זה היו נפלאות תמים דעים שאי אפשר לבאר בכתב כלל כל מה שעבר בכל זה אך רשמתי פרקים לזכרון למען לא ישכח ממני ומיוצאי-חלצי ומאנשי-שלומו ששמעו מפני מעט מספורים אלו אך מי שלא שמע מפני כל זה, יהיה כל זה אצלו כדברי הספר החתום אחר שבת נחמו נסעתי לביתי ביום שלישי הסליחות באתי לאומין על ראש

הַשָּׁנָה וַיִּשְׁבְּתִי שָׁם עַד שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּשָׁלוֹם וְזָכִיתִי לַעֲמֹד בְּשַׁעַת הַסִּתְּלָקוֹתָיו הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וּכְבֹר מְבֹאֵר מְעֻט מֵעַנְיֵן הַסִּתְּלָקוֹתָיו בְּמָקוֹם אַחֵר (חיי מוה"ר"ן):

סדר לקוי עיצות היומיומי:

ד כפי מה שזוכה כל אחד לפעל ביום כפור בקשת "סלח נא" וכו' כמו כן הוא זוכה לקדשת חנכה, כי קדשת חנכה נמשך על ידי הסליחה של יום הכפורים, כי חנכה הוא בחינת חנכת הבית המקדש, שעל ידי מצות חנכה אנו משיכין על עצמנו קדשת הבית המקדש, שזה זכין על ידי הסליחה על העונות שפועלין ביום הכפורים, כמבאר בפנים. ועקר קדשת הבית המקדש שמשכיך בחנכה הוא לזכות לדעת הקדוש לידע ולהודיע כי ה' הוא האלקים. ולזכות לצאת על ידי זה מעוונות, שזהו עקר הרחמנות על ישראל [ועיין תוכחה וצדיק] ולהמשיך הארת הדעת הקדוש לבנים ותלמידים לדורות לנצח. ולזכות על ידי זה להשגת המקיפין הקדושים שהם עקר שעשוע עולם הבא, שהם נמשכין על ידי הדלקת השמן הקדוש של נר חנכה. ולזכות על ידי זה לפרנסה הנמשכת מרצון העליון. שיכולין לזכות על ידי בשעת האכילה להארת הרצון המפלג. שיכסף וישתוקק להשם יתברך ברצון מפלג בלי שעור. ומאליו יבין האדם שחנכה כזה אי אפשר לזכות כי אם על ידי התקרבות לרב ומנהיג שהוא רחמן אמתי [עיין צדיק אות צ"ו] אשרי הזוכה למצא אותו:

מועדי ה' פורים

ה על ידי שמחת פורים בהמחאת כף ורקודין. על ידי זה משיכין בחינת קבלת התורה בנגלה ונסתר שהיא בחינת הארה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסג | צמח מנוהרני"ת זצ"ל | "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" |
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַנְּפֹלָאָה שֶׁל מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר. וְזוֹכִין לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר
כְּרֵאוֹי שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְיַעִין קְלָפוֹת הַמָּן עִמָּלֵק יִמַּח שְׁמֵם וְנִתְבַּטְּל
הַגִּבּוֹרָה וְהַעֲבֹדָה זָרָה וְהַכְּפִירוֹת וְנִמְשָׁךְ אֲמוּנָה גְּדוּלָה וְחֻכְמָה
דְּקִדְשָׁה וְחַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים. וּמִמֵּתִיקִין כָּל הַדֵּינִים וְנִתְבַּטְּלִין כָּל
הַגְּזֵרוֹת מִיִּשְׂרָאֵל (ליק"מ י).

3 פורים הוא הכנה לפסח. על-ידי מצוות של פורים שמקיימים,
זוכים להיות נשמרים מחמץ בפסח: (ח"ב ה' עיין לעיל בראש השנה
אות ט)

סֵדֶר סְפִירוֹת מְעֻשְׂיוֹת הַיּוֹמִים:

וְהָעֲנִי הַזֶּה, שֶׁנַּעֲשָׂה יַעֲדֵנִירָאֵל, הָיָה מְצַלִּיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהָיָה
שׂוֹלֵחַ אוֹתוֹ הַקִּיסָר לְהַמְלִיחָה, וְהַצְּלִיחַ מְאֹד בְּכָל פַּעַם וְנִשָּׂא אוֹתוֹ
עוֹד יוֹתֵר לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְהָיָה הוֹלֵךְ וּמְצַלִּיחַ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר
נִסְתַּלַּק שָׁם הַקִּיסָר, וְנִתְיַעֲצוּ כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ לְקִיסָר,
וְנִתְקַבְּצוּ כָּל הַשָּׂרִים וְהַסְּכִימוֹ כָּלָם, שֶׁהוּא יִהְיֶה קִיסָר וְנַעֲשֶׂה קִיסָר
(הֵינּוּ הָעֲנִי הַזֶּה לְנַעֲשֶׂה קִיסָר), וְהָיָה לוֹחֵם מְלַחְמוֹת, וְהָיָה מְצַלִּיחַ מְאֹד
וְכַבֵּשׁ מְדִינוֹת, וְהָיָה לוֹחֵם וּמְצַלִּיחַ וְכוּבֵשׁ וְהוֹלֵךְ, עַד שֶׁשָּׂאָר
הַמְּדִינוֹת נִתְיַעֲצוּ לְמָסַר תַּחַת יָדוֹ בְּרָצוֹן טוֹב, כִּי רָאוּ הַצְּלָחַתוֹ
הַגְּדוּלָּה, שֶׁכָּל הַיּוֹפִי שֶׁל הָעוֹלָם וְכָל הַמְּזוֹל שֶׁל הָעוֹלָם אֶצְלוֹ, עַל כֵּן
נִתְקַבְּצוּ כָּל הַמְּלָכִים וְהַסְּכִימוֹ, שֶׁהוּא יִהְיֶה קִיסָר עַל כָּל הָעוֹלָם,
וְנִתְּנוּ לוֹ כֶּתֶב בְּאוֹתֵיזוֹת שֶׁל זָהָב וְהַקִּיסָר הַזֶּה מֵאֵן עֲתָה לְהַשְׁתַּדֵּךְ
עִם הַבְּעֶרְגִּיר, כִּי אֵין נֶאֱחָה לְקִיסָר לְהַשְׁתַּדֵּךְ עִם בְּעֶרְגִּיר; וְאִשְׁתּוֹ
הַקִּיסָרִית הִיא לֹא זֹזָה מִן הַבְּעֶרְגִּיר כִּלְל וַיִּרְא הַקִּיסָר, שֶׁאֵי אֶפְשָׁר
לוֹ לַעֲשׂוֹת שְׂדוּךְ אַחֵר נֶגְדַת הַבְּעֶרְגִּיר הַזֶּה לְ, בְּפֶרֶט כִּי אִשְׁתּוֹ
מִחֻזְקַת עֲמוֹ מְאֹד מְאֹד, עַל כֵּן חָשַׁב מִחֻשְׁבוֹת עַל הַבְּעֶרְגִּיר הַזֶּה לְ,
וּבִתְחִלָּה רָאָה לְחַסְרוֹ, וְהַשְׁתַּדֵּל בְּתַחֲבוּלוֹת, כְּאֵלוֹ אֵין הַדָּבָר מִמֶּנּוּ

לְגַרְם לֹ הַפֶּסֶד, וְהַקִּיסָר בְּיָדָי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת וְהָיוּ מִפְּסִידִים
 וּמַחְסָרִים אוֹתוֹ, עַד שֶׁנִּתְּדַלְּדַל וְנַעֲשָׂה עָנִי גָמוּר, וְהִיא, הַקִּיסָרִית
 הַיְתָה מִחֻזְקַת עֵמוֹ תָּמִיד אַחֲר־כֶּף רָאָה הַקִּיסָר שְׂכָל זְמַן שְׂזָה הַבֵּן
 קָיָם, הֵינּוּ בֶן הַבְּעֶרְגִּיר הַנִּ"ל, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲשׂוֹת שְׂדוּךְ אַחֵר,
 וְהַשְׂתַּדֵּל לְהַעֲבִיר אֶת אוֹתוֹ הַבְּחֹר שֶׁל הַבְּעֶרְגִּיר וְחָשַׁב מִחֻשְׁבוֹת
 לְהַעֲבִירוֹ, וּגְלַגֵּל עָלָיו עֲלִילוֹת, וְהוֹשִׁיב עָלָיו שׁוֹפְטִים, וְהַשׁוֹפְטִים
 הַבִּינּוּ, שֶׁרְצוֹן הַקִּיסָר לְהַעֲבִירוֹ מִן הָעוֹלָם, וְשִׁפְטוֹ לְהַנִּיחוֹ בְּשֵׁק
 וּלְהַשְׁלִיכוֹ לַיָּם. וְהַקִּיסָרִית, הָיָה לְבָה דְּוָה מְאֹד עַל זֶה, אֲךָ גַּם
 הַקִּיסָרִית, אִי־אֶפְשָׁר לָהּ לַעֲשׂוֹת כְּנֶגֶד הַקִּיסָר מֶה עֲשֵׂתָה הַלְכָה
 אֶל הַמְּמַנִּים שֶׁהָיוּ מְמַנִּים לְהַשְׁלִיכוֹ לַיָּם, וּבָאתָה אֶצְלָם, וְנִפְלָה
 לְפָנָי רַגְלָם, וְהִתְחַנְּנָה מֵהֶם מְאֹד, שִׁיעֲשׂוּ לְמַעַנָּה לְהַנִּיחוֹ, כִּי לָמָּה
 הוּא חָיֵב מִיְתָה? וּבִקְשָׁה מֵהֶם מְאֹד, שִׁיקְחוּ שָׁבוּי אַחֵר מִחַיֵּב
 מִיְתָה לְהַשְׁלִיכוֹ לַיָּם וַיִּנְיְחוּ אוֹתוֹ הַבְּחֹר הַנִּ"ל וּפָעֲלָה בִּקְשָׁתָהּ
 אֶצְלָם, וְנִשְׁבְּעוּ לָהּ שִׁינְיְחוּהוּ וְכֵן עָשׂוּ, וּלְקַחוּ אִישׁ אַחֵר
 וְהַשְׁלִיכוּהוּ לַיָּם, וְאוֹתוֹ הַנִּיחוּ, וְאָמְרוּ לוֹ: לָךְ לָךְ, וְהִלֵּךְ לוֹ. וְהַבְּחֹר
 הַזֶּה כְּבָר הָיָה בְּרִידְעָתוֹ, וְהִלֵּךְ לוֹ.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמֵי:

(טז) מדוכה מותרת בהגעלה ואם היא גדולה שאינו יכול
 להכניסה ביורה משים בה מים רותחים ומכנים בתוכה אבן
 רותחת ועולה הרתיחה בכל שפתה דכל כה"ג הוי הגעלה דכלי
 ראשון: הגה ויש מחמירין ללבן המדוכה (טור י"ד בשם רבי' יואל רבי יואל
 ותשובת רשב"א וטור בשם רש"י ור"ת) אך בלבון כל דהוא דהיינו שישרוף עליו
 קש מבחויץ סגי (ד"ע) ונוהגין ללבנו לכתחלה מיהו סגי ליה בהגעלה אם אין
 בו גומות (מהרי"ל) ואם המדוכה של עץ יש לקלפו בכלי אומנות דחיישינן
 לגומות ולהגעילו אחר כך (הגהות מיימוני פ"ה): (יז) הדף שעורכים עליו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשנ"ב צמח מזהרני"ת זצ"ל צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

צמח מזהרני"ת זצ"ל צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל צמח מזהרני"ת זצ"ל

צמח מזהרני"ת זצ"ל צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל צמח מזהרני"ת זצ"ל

כל השנה וכן עריבה שלשין בה צריכים הגעלה: הגה ולא מהני בה קילוף בכלי אומנות וכן כל דבר שצריך הגעלה לא מהני ליה קליפה (מהרי"ו) והמנהג שלא להשתמש בפסח בעריבות ודפין שלשין עליהן כל השנה אפילו ע"י הגעלה וכן עיקר (מרדכי פ' כל שעה וכל בו) וכבר נתבאר לעיל סימן תמ"ב סעיף י"א: (יח) הנפה צריך לדקדק בה מאד לנקותה מפתיתי החמץ הנדבק בה ונסרך ונדבק בנקבי אריגת הנפה ובעץ שבה וישפשו אותה במים יפה יפה והוא הדין לכל שאר כלי הלישה שהשפשוף בהם עיקר גדול: ונהגו הגה ונהגו שלא להשתמש בנפה על ידי הגעלה ע"י הגעלה ואין לשנות (מהרי"ל וב"י) וכן בכל כיוצא בזה כגון הכלי שקורין רי"ב אייז"ן או הכים של רחיים (מהרי"ל) בכולן לא מהני להו הגעלה וכן סלים שמשתמשין בהן חמץ דינם כנפה אבל שקים ישנים נוהגין בהן היתר על ידי כיבוס וצריך להתיר כל התפירות שבהן קודם הכבוס (תרומת הבית סימן קי"ו): (יט) הרחת שקורים פאל"ה יש אומרים שאין מועיל לה הגעלה וצריך לקנות חדשה: (כ) השלחנות והתיבות שמצניעים בהם אוכלין כל השנה רגילים לערות עליהם רותחין לפי שלפעמים נשפך מרק מן הקדירות לתוכן: (כא) חביות של חרם שנתנו בהם שכר שעורים מותרים בהגעלה או בעירווי ג' ימים: הגה והגעלת החבית יעשה בדרך זה ילבן אבנים וישימם בהם ויערה עליהם רותחים מכלי ראשון ויגלגל החבית שיגיע הגעלה לכל מקום (הגהות מיימוני פ"ה) ובדיעבד אם נתנו בהם יין או דבש בלא הגעלה רק שהדיחן היטב תחלה מותר לשתות ממנו בפסח (מרדכי פ' כ"ש והג"א פ"ב דע"א ותה"ד בסימן ר"א): (כב) כל הכלים אפילו של חרם שנשתמש בהם חמץ בצונן מותר להשתמש בהם מצה אפילו בחמין חוץ מבית שאור ובית חרוסת שאעפ"י שלא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן אסור להשתמש בהם מצה בחמין אבל בצונן להניח בהם מצה אפוייה

מותר אבל אסור ללוש בהם וכל זה בלא הגעלה אבל על ידי הגעלה אפילו בית שאור וחרוסת מותרים אם אינם של חרם אבל לשל חרם לא מהני הגעלה ואפילו לא נשתמש בהם חמין אלא בצונן לא ישתמש בהם מצה אפילו בצונן והאידנא נהגו עלמא דלא לאשתמושי בפסחא במאני דפחרא עתיקי (פי' כלי חרם ישנים) ותנור של בית החורף דינו ככלי חרם ואסור לשום שום דבר על התנור בפסח (מהרי"ו): (כג) כלי חרם המצופין בהתוך זכוכית דינם ככלי חרם: הגה ויש מקומות שנהגו שלא להשתמש בכלי חרם גליזאר"ט אפילו חדשים (מהרי"ל) ואין להחמיר רק במקום המנהג (תשובת מהרי"ל): (כד) כלי עץ המצופים בסממנים שקורים ברנים דינם ככלי חרם: הגה ויש מקומות שמחמירים שלא להשתמש בכלים צבועים אפילו הן חדשים (מהרי"ל) וכן המחופין בבדיל ואין להחמיר בזה רק במקום שנהגו איסור (תשובת מהרי"ל):

סֵדֶר לְקִוּי תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

ו: וְזִכְנוּ מֵעַתָּה וְחִזְקוּ וְאַמְצוּ וְשִׁמְחוּ בְּשִׂמְחָה דְקִדְשָׁה, בְּאִפְן שִׂימֵשֶׁךְ עָלֵינוּ כַּח וּגְבוּרָה גְדוֹלָה דְקִדְשָׁה, עַד שְׁנִזְכָּה מִהֲרָה לְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּאֵוֹת הָאֵלֶּה וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת דְקִדְשָׁה לְתוֹךְ לְבָבֵינוּ עַל יְדֵי קְדֻשַׁת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת לְבָבֵנוּ, לְבִטּוֹל מִלְּבָבֵנוּ כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּאֵוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשָּׂא אֲצִלָּנוּ מֵהֶם שׁוֹם רֵשֶׁם כָּלֵל:

ז: וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל חַג הַפֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה זְמַן חַרוּתֵנוּ וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת לְשִׁבְר תְּאֵוֹת מָמוֹן וּבִזְכוּת קְדֻשַׁת חַג הַשְּׁבוּעוֹת תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת לְשִׁבְר תְּאֵוֹת הַמְשָׁגֵל וּבִזְכוּת קְדֻשַׁת חַג הַפֶּסַח תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת לְשִׁבְר תְּאֵוֹת אֲכִילָה:

הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם תַּאֲוֹת מָמוֹן וְתַאֲוֹת נְאוּף וְתַאֲוֹת אֲכִילָה
וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים בְּאַמֶּת וְתוֹצִיאֵנוּ מֵאַפְלָה לְאוֹרָה,
מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ הַדַּעַת הַקְּדוֹשָׁה לְתוֹךְ הַלֵּב לְתִקּוֹן
וּלְזִכָּךְ וּלְטִהָר הַלֵּב מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלוּ וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב: "וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וַהֲשִׁבוֹתָ אֵל לְבָבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד":

יא: וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתִקּוֹן וּלְזִכָּךְ הַדָּמִים שֶׁבְקָרְבָנוּ,
וְנִזְכָּה לְהִכְנִיעַ הַדָּם שֶׁבְחָלָל הַשְּׂמָאֵלִי שֶׁבַלֵּב וְתַעֲזֹרֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְזִכָּךְ
וּלְטִהָר אֶת לְבָנוּ מִפְּגָם אָרֶם עֲכִירַת הַדָּמִים שִׁישׁ בָּנוּ מִיִּנְקוּתֵנוּ,
עַל יְדֵי עֲכִירַת הַחֶלֶב שֶׁאִינוּ טוֹב שֶׁהֵינּוּ יוֹנְקִים אָז, אֲשֶׁר עַל יְדֵי
זֶה מִתְגַּבֵּר חַם וְשָׁלוֹם חֲמִימוֹת תַּאֲוֹת הַמְּשָׁגֵל אֲנָא ה' זָכְנוּ לְתִקּוֹן
וּלְזִכָּךְ כָּל זֶה מִהֲרָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשִׁבֵר תַּאֲוֹת הַמְּשָׁגֵל לְגַמְרֵי
וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ וּמִפְּנֵינוּ
וְעַל כָּל יְלָדֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָל
וּלְדוֹתֵינוּ מִיִּנְיָקוֹת כְּשֵׁרוֹת וְהַגּוֹנוֹת שִׁיחִיָּה חֶלְבָם טָהוֹר וְכָשֵׁר זָךְ
וְצַח וְתִשְׁמַר וְתִצִּיל אֶת כָּל זֶרְעֵנוּ שֶׁלֹּא יִינָקוּ מִנְּשִׁים חֲצוּפוֹת אֲשֶׁר
חֶלְבָם טָמֵא, שֶׁלֹּא יִמְשִׁיכוּ בָהֶם חַם וְשָׁלוֹם אָרֶם תַּאֲוֹת הַמְּשָׁגֵל כִּי
בְּאַמֶּת אֵין בָּנוּ דַּעַת לְשִׁמּוֹר זֶרְעֵנוּ מִזֶּה, רַק בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד תִּשְׁמַר
אֶת זֶרְעֵנוּ שֶׁלֹּא יִינָקוּ מִחֶלֶב שֶׁאִינוּ טוֹב וְזָךְ וְתַעֲזֹר לָנוּ וּלְזֶרְעֵנוּ
תָּמִיד, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְזֶרְעֵנוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קְדֵשׁ
בְּאַמֶּת וּלְתִקּוֹן וּלְטִהָר עֲצָמָנוּ מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ מַדּוֹת הָאֵלוּ שֶׁהַזְכָּרָנוּם
לְפָנֶיךָ וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְשִׁמּוֹר אֶת הַיְרָאָה שְׁלֵמָה שֶׁבַלֵּב וְנִזְכָּה
לְבָנִין יְרוֹשָׁלַיִם חִישׁ קַל מִהֲרָה, וְשֵׁם נִעְבְּדֶךָ בְּיְרָאָה כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת וּלְיְרָאָה מִמֶּךָ תָּמִיד לְיְרָאָה אֶת הַשֵּׁם הַנְּכָבֵד
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת ה' אֱלֹקֵינוּ לְפָנָיו נִעְבֵּד בְּיְרָאָה וּפָחַד וְנוֹדָה לְשִׁמוּ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תס"ו ✧ צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

תמיד, עד שנזכה עלידי היראה שלמה שבלב לברא מלאך
שישפיע נבואה לכלי הנבואה וימשך השפעת הנבואה בעולם
ויקים מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם":

יב: ותשמרנו ותצילנו מהתמנות, שלא יהיה לנו שום תאוה
וחמדה לשום התמנות כלל, לא התמנות גדולה ולא התמנות
קטנה ולא תטיל עלינו צרכי צבור כלל רק נזכה לעבודך באמת
ביראה ואהבה בתמימות גדול ובפשיטות למענה ולשמך לבד,
בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל ונברח מן הכבוד וההתמנות
בתכלית, ונתרחק מהתמנות עד קצה האחרון באמת לאמתו: